

יום ג', ח' בכסלו תשס"א (5 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשבוע אחד, פטירתם של שני ראשי ממשלת ישראל – שלשום ציינו את יום פטירתו של **בן-גוריון**. היום, **ח' בכסלו**, נפטרה בשנת תשל"ט (1978-5739), **גולדה מאיר**, שהיתה רה"מ ה-4 למדינת ישראל (אחרי בן-גוריון, משה שרת ולוי אשכול). נולדה בקייב שבאוקראינה ב-1898, היא היגרה עם משפחתה לארה"ב ב-1906. ב-1917, נישאה למוריס מאירסון, הצטרפה לתנועת "פועלי-ציון", ועלו ארצה ב-1921 לקיבוץ מרחביה. אחרי 3 שנים, הם עברו לתל-אביב, ושם גולדה החלה למלא תפקידים שונים בהסתדרות. אחרי קום המדינה, היא התמנתה לשגרירנו במוסקווה. אחרי שנה, היא חזרה לארץ ונבחרה לכנסת הראשונה והחלה גם שם למלא תפקידים בכירים בממשלות ישראל. בשנת '69, עם מותו של לוי אשכול, נבחרה גולדה לראש הממשלה – האישה הראשונה – ועד היום, היחידה – לכהן בישראל בתפקיד זה. מלחמת יום הכיפורים הפתיעה אותה ואת ממשלתה, אך גולדה מיהרה להתעשת וגילתה זריזות ונחרצות בגיוס המילואים דקות אחרי שנמסר לה שעומדת לפרוץ מלחמה. היא התפטרה מתפקידה באפריל '74, חודש לאחר שהיא הקימה את הממשלה החדשה וימים מספר לאחר פרסום דו"ח אגרנט. בעקבות התסיסה הציבורית שעורר הדו"ח – אעפ"י שהוועדה ניקתה את הדרג המדיני ושיבחה את גולדה מאיר, ראו רבים בממשלתה את האחראית למחדלים של מלחמה זו.

הועלו ארצה היום בשנת תשנ"ג (1992-5753) לקבורה, עצמות חללי הספינה "אגוז" שטבעה ב-1961 בעת שהבריחה בחשאי יהודים ממרוקו לקראת עלייתם ארצה. הספינה, שהשיטה עשרות פליטים יהודים ממרוקו, טבעה ב-10.1 בים התיכון כשעשתה את דרכה בים סוער ממרוקו לחופי ספרד. הספינה עלתה ככל הנראה על שרטון, וטבעה תוך זמן קצר. במהלך החיפושים, נתגלו במים 23 גופות. שלושה ניצולים, ובהם רב-החובל, נאספו ע"י סירת הצלה. הנספים נקברו במרוקו. הממשלה בראשות דוד בן-גוריון עשתה מאמצים להעלאת הארונות ארצה, אבל נתקלה בסירוב. מלך מרוקו דאז, חסן השני, שעלה על כסא המלוכה רק זמן קצר קודם לכן, חשש ששיתוף פעולה עם ישראל יביא לתגובה קשה מצד מדינות ערב. המאמצים עברו לזירה החשאית. המלך חסן נפגש במרוקו בחשאי עם משה דיין ומאוחר יותר עם שמעון פרס ועם יצחק רבין, שהגיעו למרוקו בזהות בדויה, אך גם הם לא הצליחו להביא את הגופות לישראל. רק לאחר וועידת מדריד בשנת '91 הוסכם שנציג ישראלי יגיע למרוקו ויטפל באיתור הגופות ובהעלאתן לארץ. 31 שנה לאחר טביעת ה"אגוז", הועלו עצמות הטבועים לקבורה בישראל. הם נקברו בטקס ממלכתי מלא בהר הרצל.

מ"מגילת אנטיוכוס" (המשך):

ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אם כרצוני אתה עושה, קח חזיר ושחטו על הבמה; ותלבש בגדי מלכות, ותרכב על סוס המלך, וכאחד מאוהבי המלך תהיה.
כאשר שמע יוחנן, השיבו דבר: אדוני, אני ירא מבני ישראל, פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים; עתה, יצא כל איש מלפניך, פן יודיעו לבני ישראל. אז הוציא ניקנור מלפניו כל איש. בעת ההיא נשא יוחנן בן מתתיה עיניו לשמים, ותיקן תפילתו לפני בורא העולמים ויאמר: אלוקי ואלוקי אבותי אברהם יצחק ויעקב, אל נא תתנני ביד הערל הזה, כי אם יהרגני ילך וישתבח בבית דגון אלוהיו ויאמר: אלוהי נתנו ביד. באותה שעה פסע עליו שלוש פסיעות ויתקע החרב בליבו, וישלך אותו חלל בעזרת הקודש.
{ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!